

Baerne

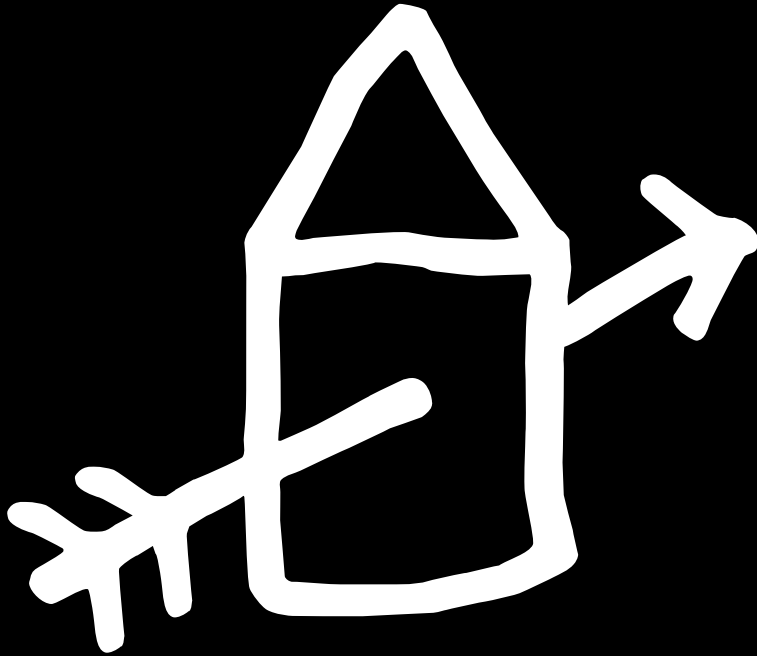


Russenduin, Bergen a/Zee.

In dit nummer o.a.:

- . Een Kerkenpad in 1934
- . Drie Baarnse pioniers in Bergen aan Zee
- . De eerste bewoners van villa Euxina

Tijdschrift van de Historische Kring Baerne



Hét ware huis



Van Berkum Makelaars

Van Berkum Makelaars bv | Makelaars in en taxateurs van onroerende zaken
Nieuw Baarnstraat 93 Postbus 135 3740 AC Baarn | Lid NVM Wonen - BOG
telefoon (035) 541 84 45 | info@vanberkummakelaars.nl

VAN DE REDACTIE

In dit nummer leest u over de lotgevallen van enkele Baarnaars in het verre Bergen aan Zee. Willemijn Booy-de Jongh sluit daarmee haar vierdelige artikelenserie af die de familie Zeiler – van het befaamde hotel Zeiler aan het Stationsplein – als onderwerp heeft. In Bergen aan Zee opende een van de Zeilers in 1907 een hotel, daarbij gesteund door huisknecht Mees Ravenhorst en August Janssen, die aan de Noordzeekust een kapitale villa liet bouwen.

Johan Hut stuitte in dagblad *De Standaard* van 20 juli 1934 op een artikel over kerkgebouwen in Baarn van de hand van dominee Seinen. Een ‘buitengewoon vriendelijke, bijna aandoenlijke beschrijving’, aldus Hut in zijn toelichting op het verhaal dat hier integraal is afgedrukt.

In *Baerne 4-2009* publiceerde Annemieke Geerts een artikel over de geschiedenis van villa Euxina. Er bleven toen nog wat ‘open eindjes’ over, die zij in dit nummer aan elkaar knoopt. Ook de vroegste geschiedenis van deze villa en haar bewoners is nu bekend.

De komende maanden worden in de Oudheidkamer werken van de Baarnse schilder Cor Veenstra geëxposeerd. Waarom een bezoek aan deze tentoonstelling meer dan waard is, leest u op pagina 27. ■

INHOUD

Een Kerkenpad in 1934	2
Drie pioniers van Baarn naar Bergen aan Zee	7
Duister voorwerp	17
De eerste bewoners van villa Euxina	22
Cor Veenstra: een veelzijdig Baarns kunstenaar	27

Voorzijde omslag: Villa Russenduin die August Janssen in Bergen aan Zee liet bouwen

EEN KERKENPAD IN 1934

Het dagblad *De Standaard*, een krant die in 1872 door Abraham Kuyper was opgericht voor het gereformeerde volksdeel, publiceerde in 1934 een serie artikelen over kerkgebouwen. Een soort 'Kerkenpad', zoals de NCRV een tv-serie later zou noemen. Op 20 juli van dat jaar verscheen een aflevering over Baarn, geschreven door de gereformeerde predikant ds. W. Seinen.

door: Johan Hut



Afb. 1

Baarn's Kerkelijk Leven

'Zullen wij daarover iets schrijven, dan kunnen wij gevoeglijk dit doen, door het woord: dat dezelfde schakeering en

variatie, die elders gevonden wordt, ook Baarn niet vreemd is. Wie het dorp door wandelt, zal onderscheiden keeren een kerkgebouw zien, waarbij het eene verschilt van het ander in vorm en grootte, en mag daarin een weergave zien van het uiteenloopen der beginselen van hen, die daar vergaderen.

Het rijkst aan gebouwen is wel de Ned. Herv. Gemeente. Aan den Brink, Baarn's marktplein, ziet gij het kerkgebouw der Hervormden, dat door de gele kleur der muren wel dadelijk in het oog valt. En het is de torenspits van deze kerk, die u de plaats wijst waar Baarn ligt, 't zij gij staat op de heide bij Hilversum of komt uit de richting Soest. Haar klok-gelui laat zich hooren op den stillen Zondagmorgen, als de menschen worden geroepen naar het bedehuis (afb. 1). De groep van Geref. richting in de Herv. Kerk heeft bovendien nog een eigen gebouw aan de Tromplaan dat de naam "Calvijn" draagt. Hier vergadert dat deel van de Ned. Herv. Gemeente en houdt daar onder leiding van den predikant van eigen richting eenmaal 's Zondags godsdienstoefening, 't zij 's morgens 't zij 's avonds, wanneer in het



Afb. 2

officieele kerkgebouw aan den Brink, de andere predikant optreedt. Ook heeft de Herv. Gemeente nog een keurig jeugdgebouw aan de Leestraat, met een groote zaal, waarin op vele zondagen afzonderlijke jeugddiensten worden gehouden, en die tevens tegen vergoeding wordt beschikbaar gesteld tot het houden van vergaderingen waar men plm. 250 bezoekers verwacht, terwijl de kleinere localiteiten dienen voor 't vergaderen der jeugdverenigingen. De Geref. Kerk heeft één kerkgebouw,

meer uitmuntend door schoone ligging dan door welverzorgd interieur. Het staat aan den Oude Utrechtscheweg (afb. 2) en biedt ruimte voor plm. 700 kerkgangers, welke ruimte elken Zondagmorgen te klein blijkt in verhouding tot het aantal kerkgangers van de gemeente, die plm. 1360 zielen telt. Ook hier zijn verschillende vergaderlocaliteiten van bescheiden afmeting. Zij worden benut door de talrijke jeugdverenigingen die hier opgewekt leven. Bovendien heeft de Geref. kerk nog een actieve Evangelisatie, die werkt door leatuurverspreiding, huisbezoek, door wintercursussen van jongens en meisjes, terwijl 's Zaterdagavond straatprediking plaats vindt aan den Brink, dankzij de welwillende medewerking van het Gemeentebestuur en van de kerkvoogdij der Ned. Herv. Gemeente op wier terrein gesproken wordt. De Roomsche kerk, met haar betrekkelijk nieuw kerkgebouw, is in Baarn tevens van beduidenden omvang. Het kerkgebouw ligt aan den dorpsrand en valt het eerst op aan iemand die Baarn nadert van de Eemzijde. En al ontbreekt nog de torenspits op de kerk, toch drijft



Afb. 3

op daartoe bestemde tijden de klok haar heldere tonen door de luigaten naar buiten.

Ten slotte vindt gij in Baarn nog de Christelijk Geref. Kerk, die samenkomt in een eigen gebouw aan de Nassaulaan (afb. 3), terwijl gij ook nog een tweetal vriendelijke kerkgebouwtjes aantreft aan de Kampstraat (afb. 4) en den Eemnesserweg (afb. 5). Het eerste van den Ned. Prot. Bond, het tweede van de Doopsgezinde gemeente, die den indruk geven van keurigheid en netheid, doch tevens zeggen, dat het aantal leden dier groepen gering is. Zoo ziet gij ook in Baarn groote verscheidenheid. Maar, hoe groot die verscheidenheid ook zij, zij geeft nimmer aanleiding tot botsing en oneenigheid. Op breeder sociaal terrein vindt men krachtige samenwerking tusschen verschillende groepen. Helaas, hoe groot het aantal kerkgebouwen ook zij, ook in Baarn is een breede stroom van menschen die zich niet beweegt in eenige kerkelijke bedding. Moge het Gode behagen in die rijen krachtig het gestrooide zaad te doen uitspruiten opdat ook Zijn Naam in deze schoonen woonplaats steeds grooter eer ontvange.'

Toelichting

Tot zover dominee Seinen. Vooral voor niet-ingewijden, maar ook wel voor kerkelijk betrokkenen zal dit verhaal nogal wat vragen oproepen. Daarom een toelichting.



Afb. 4

De Nederlandse Hervormde Kerk heeft nog steeds naast de Pauluskerk op de Brink ook een gebouw aan de Tromplaan, de Calvijnerkerk, die hier wordt omschreven als 'van gereformeerde richting'. Die term is verwarrend, is het dan een gereformeerde kerk? Nee, de diverse gereformeerde kerken zijn in de negentiende eeuw opgericht door hervormden die hun kerk te vrijzinnig



Afb. 5

vonden. De Gereformeerde Bond (waartoe de Calvinkerk behoort), opgericht in 1906, is een stroming van hervormden die dat ook vonden (en vinden), maar die de hervormde kerk niet wilden verlaten. Daarom vormen zij sindsdien aparte 'wijkkerken', ook een verwarrende term, omdat het niets met een geografische indeling te maken heeft. De 'Calvijners' vierten hun diensten tegenwoordig 's morgens in hun eigen kerk en om vijf uur 's middags op de Brink. Het jeugdgebouw aan de Leestraat was het gebouw 'Christelijke Belangen', dat tegen de Astroschool was aangebouwd en later is vervangen door een vleugel van deze school. Zalen in dat gebouw zijn later voor de zondagse diensten gehuurd door de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt), die zich in 1945 afscheidde van de Gereformeerde Kerk. Veel later was er onder andere een dansschool gevestigd.

De Gereformeerde Kerk had één gebouw, aan de Oude Utrechtseweg. Zoals ds. Seinen al schreef, had de kerk juist in die tijd een enorm ruimteprobleem. In 1932 huurden de gereformeerden daarom een zaaltje van het Baarns Mannenkoor, dat een gebouw had op het adres Eemstraat 10. Tot voor enkele jaren geleden zat op die plek bloemist Clappers. Het

gebouw had een lange oprit en stond net zo dicht bij de Schoolstraat, waarvandaan het via een steeg ook te bereiken was. Er werden dus twee diensten per zondag gehouden (de kerk had ook twee predikanten), maar kennelijk beviel het zaaltje niet zo. Na een jaar besloot de kerkenraad om iedere zondag aan de Oude Utrechtseweg twee diensten achter elkaar te houden en in 1937 werd de School met den Bijbel in de Laanstraat gekocht en verbouwd tot kerk (afb. 6). Op die plek staat nu de ABN-Amrobank. Toen Seinen dit schreef, had de kerk dat gebouw nog niet, maar huurde daarvan wel enkele bovenzalen voor jeugdactiviteiten. Dat was een van de 'vergaderlocaliteiten' die hij noemde. De andere was gebouw Irene, dat in 1912 naast de kerk aan de Oude Utrechtseweg was gebouwd en in 1961 werd vervangen door Het Brandpunt, dat verder naar achteren staat. Straatprediking op de Brink, dat lijkt iets voor evangelische gemeenten, maar werd in de jaren dertig echt door



Afb. 6

de gereformeerden gedaan. Dominee Seinen had het zelf ingevoerd, vlak na zijn komst in 1931. Hij hield zelf de preek, staande bovenop 'de zeer gewaardeerde auto van broeder Hornsveld', zoals hij dat noemde. In het kerkblad riep hij de eigen kerkgangers op in groten getale te komen, want: 'Als er honderd mensen op straat staan te kijken, komen er vanzelf honderdvijftig bij'.

De dominee vergat in zijn verhaal twee gebouwtjes, namelijk van het Leger des Heils aan de De Wetstraat en van de Gereformeerde Kerk (in hersteld verband) aan de Kapelstraat. Die laatste

was in 1926 een afscheiding van zijn eigen Gereformeerde Kerk, dus je zou kwade opzet kunnen vermoeden, maar oude wijze gereformeerden hebben mij verzekerd dat daar bij dominee Seinen geen sprake van kon zijn. Het hele stuk is ook een buitengewoon vriendelijke, bijna aandoenlijke beschrijving van de andere kerken dan die van hemzelf. Aan het eind toont hij zich voorstander van oecumene, samenwerking tussen kerken, maar daarmee was hij in 1934 zijn tijd ver vooruit. ■

CHRISTIAAN FREDERICH ZEILER JR, MEES RAVENHORST EN AUGUST JANSSEN: BAARNSE PIONIEREN IN BERGEN AAN ZEE

C.F. Zeiler sr. opende in 1886 op het Stationsplein in Baarn het toen zo befaamde hotel Zeiler, waar veel later de N.C.R.V. in zat, zoals eerder beschreven is in *Baerne* van 2009-4, 2010-2 en 2010-4. In dit artikel gaat het over zijn zoon C.F. Zeiler jr. (1879-1944), die ook een hotel begon maar dan in Bergen aan Zee, over Mees Ravenhorst (1883-1962), die meeging als huisknecht, en over August Janssen (1864-1918), die ook betrokken was bij dit nieuwe hotel, maar daar zelf ook een huis liet bouwen dat na zijn dood in Nederland erg bekend werd.

door: Willemijn Booy-de Jongh



Afb. 1. C.F. Zeiler jr. (foto van A. Zeiler)

C.F. Zeiler jr.

Christiaan Frederich, geboren op 16 juni 1879 te Amsterdam, was de tweede zoon en het derde kind van de acht

kinderen uit het gezin Zeiler. De oudste zoon moest, zoals dat in die tijd ging, hotel Zeiler overnemen. Deze C.F. Zeiler jr. koos echter ook voor het hotelvak en moest dus op zoek naar een ander hotel. Maar voor het zo ver was, deed hij eerst tien jaar lang hotelervaring op in vele verschillende hotels, waarbij hij alle rangen doorliep. Dit gebeurde veelal in het buitenland, zoals in Duitsland en Frankrijk, en het langst in Italië. Pas na die lange ervaringstijd ging hij op zoek naar een 'plek' om een eigen hotel te beginnen.

Bergen aan Zee en Jacob van Reenen

De onontgonnen grond vlak achter de zee op de hoogte van Bergen in Noord-Holland bestond in het begin van de 20e eeuw nog alleen uit vrij kale duinen. Deze grond was eigendom van Jacob van Reenen, heer en burgemeester van Bergen. Van Reenen pakte in die tijd het plan op om daar samen met zijn Duitse vrouw, Marie A.D. van Reenen-Völter, een badplaats te bouwen: Bergen aan

Zee. Als eerste lieten zij daarvoor een weg aanleggen van Bergen door de duinen naar zee - ontworpen door Leonard Springer - die na een jaar in 1906 klaar was. Daarna lieten zij er een boerderij met een gelagkamer bouwen, genaamd Prins Maurits en een huis voor henzelf (villa Ulysses, naar een schip dat daar in 1877 was vergaan met o.a. sinaasappels aan boord). Maar nu wilden zij daar ook een hotel hebben. En op de volgende manier zal dat ter ore gekomen zijn van C.F. Zeiler jr.:

P.W. Janssen (1821-1903) en August Janssen

Deze vader en zoon Janssen hadden beiden in Indië een fortuin verdiend met tabak-, koffie- en andere plantages, zoals al veel beschreven is. Vooral de vader, P.W. Janssen, wilde met dit geld ook andere mensen helpen. Zo hielp hij o.a. mevrouw Van Reenen, die in 1896 een Huishoud- en Industrieschool voor meisjes in Alkmaar had opgericht, financieel bij de nieuwbouw van deze school.¹ Zijn zoon August Janssen, die op 3 december 1864 in Amsterdam geboren werd, erfde in 1904 in Baarn van hem villa Canton en ging daar wonen.²

Hotel Zeiler moet als gerenommeerd hotel veel contact gehad hebben met vele Indiëgangers die (af en toe) in Baarn neerstreken, zoals deze P.W. Janssen en August Janssen. En op deze manier zal C.F. Zeiler jr. van de plannen van Jacob van Reenen met Bergen aan Zee gehoord hebben.

Het begin van het hotel in Bergen aan Zee en Mees Ravenhorst

C.F. (Frits) Zeiler jr. solliciteerde bij Jacob van Reenen om in Bergen aan Zee een hotel neer te zetten. Omdat een gunstig antwoord net iets eerder uit Bergen aan Zee kwam dan uit Italië, waar hij ook gesolliciteerd had, werd het Bergen aan Zee. En zo startte Zeiler aldaar in 1907 met de bouw van een hotel. Maar omdat er niets was, was het dus een heel groot avontuur om daar met een hotel te beginnen. En geld had hij hier ook niet voor. Daarom richtte de familie Zeiler (moeder en acht kinderen, vader was al overleden) in 1907 een familie-n.v. op voor de financiering van hun drie hotels: hotel Zeiler in Baarn, hotel Nassau-Bergen in Bergen aan Zee en hotel Ponsen in Dordrecht, beheerd door respectievelijk moeder Zeiler, haar zoon Frits, en haar oudste dochter Emilie met haar man.

Als huisknecht nam Zeiler vanuit Baarn Mees Ravenhorst mee, die toen bij Hotel Zeiler werkte. Eerder werkte Mees als gasfitter bij de Baarnse gasfabriek, waar zijn vader als voorman-stoker ook gewerkt had. Toen Mees door Zeiler gevraagd werd om mee te gaan naar Bergen aan Zee, aarzelde hij heel erg, want hij had nog maar net een half jaar verkering met Neeltje Jansen uit Scherpenzeel. 'Nou', zei Zeiler, 'dan vraag je of ze met je trouwen wil en dan neem je haar mee.' En zo gebeurde dat.

Mees werd op 16 december 1883 in Baarn geboren. Hij woonde met zijn ouders, Matthijs Ravenhorst en



Afb. 2. Huis van het gezin Ravenhorst met 10 (!) kinderen, op Zandvoortscheweg 201 (foto Hist. Kr.)

Gijsbertje Bouw, en zijn negen broers en zussen op de Zandvoortscheweg (nu Zandvoortweg) 201 (afb. 2).

Dit huisje werd in 1969 afgebroken en er voor in de plaats is het huis gekomen waar nu A.W. Hooyer woont.

De jongste zuster van Frits Zeiler, Emma (die later met haar zuster Jet hotel Zeiler beheerde), kwam ook voor een bepaalde tijd mee naar Bergen aan Zee, want Frits was toen nog niet getrouwd en moeder Zeiler vond het 'beter' dat een dochter van haar mee ging.

De bouw van het hotel verliep in fasen, zoals het bij hotel Zeiler ook was gebeurd. Het begon in het klein met eerst alleen een café-restaurant ontworpen door de Baarnse architect J.C. van Epen. Deze heeft voor Baarn een aantal landhuizen ontworpen.³ Er kon in die tijd heel snel gebouwd worden, want ruim

twee maanden later (!) was de opening al op 18 juli 1907.

Zeiler jr. beschrijft zelf heel beeldend deze moeizame begintijd: *Daar zaten wij nu, zonder verbinding ... behalve een fiets, zonder water ... behalve een pomp, zonder licht ... behalve petroleum. Post en telegraaf op 5 km afstand in Bergendorp, zoals dat toen wel genoemd werd. Leveranciers uit Bergen hadden niet veel vertrouwen in het zaakje. Niemand kwam iets brengen, laat staan 'hooren'. Iedere dag gingen Ravenhorst en ik op de fiets naar het dorp om te fourageeren en ... Jantje Contantje alstublieft! Al gauw hoorde ik dat men mij 'den gekken kerel in 't doin' noemde; welk normaal mensch ging daar nu ook zitten!*⁴



Afb. 3. Zeiler kijkt van zijn hotel uit over zee (foto uit 1933 van A. Zeiler)



Afb. 4. Mees Ravenhorst met zijn vrouw voor Zandvoortweg 204 in Baarn, het huis waar zijn broer Matthijs woonde, tegenover zijn ouderlijk huis (foto van mevr. A. Ravenhorst-Koolhof)

's Winters ging alles dicht en de eerste jaren ging Zeiler terug naar het ouderlijk huis in Baarn en bleven er in heel Bergen aan Zee twee mensen geheel alleen achter: Mees Ravenhorst en zijn vrouw Neeltje Ravenhorst-Jansen (afb. 4). Zij zijn dan ook de eerste vaste bewoners van Bergen aan Zee en brachten er het eerste kind van Bergen aan Zee ter wereld: hun dochter Neeltje die op 15 april 1908 geboren werd. Zij kregen er uiteindelijk zes kinderen.

Het was die eerste twee jaar natuurlijk erg experimenteren. Zeiler schrijft naar zijn moeder in Baarn: *Deze week hadden we al drie auto's, maar het is toch dikwijls vol verwachting uitkijken over het boomloze, met helm begroeide terrein naar de bocht in de Zeeweg, waar de bezoekers te voorschijn moeten komen en die al spoedig de naam kreeg van 'Kaap de Goede Hoop'.⁵*

Ondanks dat ging men het toch heel groots aanpakken, want tien jaar internationale ervaring van Zeiler bracht hogere verwachtingen met zich mee. En van meet af aan was het ook de opzet dat hier een hotel van allure moest komen. Daarom werd naar het idee van Jacob van Reenen meteen maar architect H.P. Berlage erbij gehaald - de grote Berlage van de Beurs in Amsterdam. Deze maakte ook een ontwerp voor het stratenplan van Bergen aan Zee.

Maar wie zou dat betalen?

Aan wie kon men dat beter vragen dan aan die rijke lieden in Baarn, die klant waren bij hotel Zeiler? Gemakkelijk ging dat niet. Bergen aan Zee waar lag dat? Bedoelt je soms Bergen op Zoom? Maar er was er toch één die er wat in zag: August Janssen (afb. 5). 'Schrijf mij maar op voor f 10.000 aandelen.' En met die naam en zo'n bedrag op de lijst kwamen er vrij snel meer geldschieters. Men dacht blijkbaar (en hier niet ten onrechte) dat alles wat Janssen aanraakt, in goud verandert, dus ook dit zal wel goed zijn.



Afb. 5. August Janssen (foto van Hist.Kr.)

Zo kon in 1909 de nieuwe N.V. Nassau-Bergen van start gaan, want Nassau-Bergen was de naam van het hotel, ontleend aan de heren van Bergen in de 18e eeuw, nazaten van prins Maurits. Toch werd eerst nog maar de helft van het hotel gebouwd, want meer geld was er nog niet bijeengebracht. Op 23 juni 1909 werd dat geopend, een dubbele feestdag, want tegelijkertijd was de stoomtramlijn (met 'Bello') naar Bergen aan Zee doorgetrokken en zoals Jacob van Reenen toen trots uitdrukte:

'Bergen aan Zee is nu aangesloten op het Europese spoorwegnet.' En het was ook al het jaar dat Bergen aan Zee op de waterleiding werd aangesloten.

In 1913 werd ook het tweede deel van het hotel gebouwd en kwam er elektriciteit, zelfs even voordat dat in Alkmaar kwam. Het gebouw was nu 70 (!) meter breed en 20 meter hoog en had 110 bedden.⁵

Het hotel was dus alleen 's zomers open en wel vanaf Hemelvaartsdag tot en met 31 augustus, de verjaardag van koningin Wilhelmina, wanneer er groot feest was en waarmee het seizoen afgesloten werd.

Voor Mees Ravenhorst was intussen ook een huis in Bergen aan Zee gebouwd. Zijn jongste twee broers, Bertus en Louis en zijn jongste zuster Anne, respectievelijk geboren in 1892, 1895 en 1896 in Baarn, werkten ook mee in het hotel in Bergen aan Zee. De man van zijn zuster Anne, Johan Groeneberg, werkte bij de melkboer Houtman in Bergen-binnen. In die tijd sliepen ze dan allemaal bij Mees, zoals ze dat met zo velen gewend waren in Baarn.

En in dat verre Bergen aan Zee is altijd de belangstelling voor Baarn behouden gebleven, want Mees en zijn vrouw lazen altijd de *Baarnsche Courant*.

In 1914 trouwt C.F. Zeiler jr. met Johanna Theresia Georgine (Net) van Aaken uit Amersfoort. Toen ze kinderen kregen - ze kregen er vier -, gingen ze na het zomerseizoen niet meer terug naar Baarn, maar verbleven dan in Bergen-binnen,



Afb. 6. Hotel Nassau-Bergen (luchtfoto uit 1927 van A. Zeiler)

waar ze een huis hadden laten bouwen. Voor het hotel waren er goede en slechte jaren. In de crisistijd in de jaren dertig hadden ook zij het extra moeilijk, maar steeds hebben ze het hoofd boven water kunnen houden.

August Janssen en Villa Russenduin

Naast zijn villa's Peking en Canton met de overtuin het Cantonspark in Baarn, wilde August Janssen in 1916 in Bergen aan Zee nog een buitenhuis laten bouwen. Bergen aan Zee heeft aan de landkant een heel hoog duin, dat het Russenduin heet naar de bloedige slag van 1799, die er geleverd is tussen de

Engelsen en Russen enerzijds en Fransen en Nederlanders anderzijds. Vooral heel veel Russen zijn er toen omgekomen en liggen begraven op die plek. Maar toen was het nog geen hoog duin. Dat moet daarna opgestoven zijn, doordat de begroeiing door de gevechten verdwenen was en het zand vrij spel kreeg. Zo ontstond er een natuurlijke begraafplaats. En boven op die top liet August Janssen zijn villa Russenduin bouwen, een kasteelachtig gebouw, dat in de verre omgeving te zien is, met als architecten de gebroeders Van Gendt (afb. 7).

De bouw ging door de hoge ligging van

het terrein heel moeizaam en vanwege de Eerste Wereldoorlog was het ook nog eens moeilijk om aan bouw materiaal te komen. Pas twee jaar later, in 1918, was het huis klaar. Maar August Janssen heeft er nauwelijks van kunnen genieten: enkele weken na de voltooiing stierf hij in Bergen aan Zee op 11 april 1918.⁶ Hij werd gecremeerd op Westerveld.⁷

Dit enorme huis bleek daarna onverkoopt en heeft daardoor jaren leeggestaan. Het was intussen naar een zoon van August Janssen gegaan, ook een P.W. Janssen.

Totdat het in 1930 gekocht werd door de Bioscoopbond, die er drie jaar later het zo bekende Bio-Vacantieoord stichtte, de vierde kindervakantiekolonie in

Bergen aan Zee voor de zogenaamde 'bleekneusjes': arme kinderen die wel wat gezonde zeelucht konden gebruiken en daar dan zes weken verbleven. Bio-Vacantieoord werd overbekend door de collectes hiervoor in de bioscopen. In de pauze voor de hoofdfilm werd daarover dan eerst een reclamefilmpje op het doek getoond en dan kwam een klein meisje in beeld, dat met haar liefste stemmetje vroeg of wij ons best wilden doen voor onze arme vriendjes en vriendinnetjes, waarbij ze met een collectebus rammelde en meteen werden dan de collectebussen langs de rijen bioscoopgangers doorgegeven.⁶ Zo zal er heel veel geld opgehaald zijn.

Na 1970 kwam er in het gebouw een



Afb. 7. Villa Russenduin van August Janssen (foto Gerard Meyer)

religieuze beweging van de Koreaan Moon en werd het omgedoopt tot huize Glorie. Het aantal volgelingen is erg klein en om het onderhoud van het gebouw te kunnen betalen, worden er nu ook kamers verhuurd.

In de oorlog

In 1942 moest bijna heel Bergen aan Zee evacueren, omdat de Duitsers de kust voor hun verdediging vrij van huizen en gebouwen wilden hebben, de zogenaamde Atlantikwall. Hiervoor werd meer dan veertig procent van de huizen van Bergen aan Zee afgebroken, vooral die dichtbij de kust en daar hoorde hotel Nassau-Bergen ook bij. **De Zeilers** moesten dus hun majestueuze hotel verlaten en in 1943 werd dat door de Duitsers met de grond gelijk gemaakt. Dat was een enorme slag voor de familie.

In Baarn hadden de Duitsers ook al bezit genomen van hotel Zeiler, maar de familie mocht er nog in het souterrain verblijven. Daar vonden toen C.F. Zeiler jr. en zijn vrouw onderdak. Maar Frits overleefde de oorlog helaas niet. Op 13 november 1944 stierf hij in Baarn en werd aldaar op de nieuwe begraafplaats begraven (hoewel hij gecremeerd had willen worden).

Zijn vrouw Net Zeiler werkte in dat laatste oorlogsjaar van 10 oktober 1944 tot 1 juni 1945 in Baarn nog als kokkin in een noodziekenhuis op Spoorweglaan 10 (nu Gerrit van der Veenlaan).

Mees Ravenhorst, zijn vrouw Neeltje en hun dochter Mien evacueerden ook

naar Baarn en trokken in bij zijn broer Bertus Ravenhorst en vrouw Käthe in de Weteringstraat. De getrouwde kinderen van Mees bleven in de buurt van Bergen of doken daar in de omgeving onder, maar de jongste zoon Kees werd helaas in Duitsland te werk gesteld. Mees ging in Baarn ook weer werken voor de Zeilers. Hij, zijn vrouw en dochter werden ook als bewoners bij de gemeente ingeschreven. Dat wist dochter Mien (later mevrouw Duin-Ravenhorst en helaas op 22 juni 2010 op 93-jarige leeftijd gestorven) nog zo goed, want dat gaf problemen toen ze na de oorlog ging trouwen.

Mien vond het allemaal maar niets in Baarn, vertelde ze, want zij had verkering met een zekere Piet Duin uit Schoorl en wou naar hem terug. Haar moeder begreep dat wel, maar haar vader wou haar niet laten gaan. Zij was tenslotte het enige kind dat hij nu in de buurt had. Hij wilde daarom haar voedselbonnenkaart niet meegeven. Na tien dagen mocht ze wel terug op voorwaarde dat ze om de veertien dagen naar Baarn kwam. Dat gebeurde per trein en dat was een hachelijke onderneming, want er werd nog al eens geschoten op treinen. Eens had Mien haar Piet (Duin) meegenomen naar Baarn. Ze waren gaan roeien op de Eem, toen er op een Amersfoortse trein werd geschoten; ze doken gauw in het riet. Toen ze gelukkig behouden thuis kwamen, vroeg Piet aan zijn aanstaande schoonvader, of hij wel besepte wat hij zijn dochter aandeed door haar steeds met de trein naar Baarn te laten komen.

Toen hoefde dat niet meer.

Mien vertelde ook nog dat haar grootmoeder, Gijsbertje Ravenhorst-Bouw, in de oorlog aan het eind van de Zandvoortweg waar een bosje was, beukenootjes zocht en die dan verkocht.

Tegen het eind van de oorlog kreeg Neeltje, de vrouw van Mees, genoeg van het inwonen bij haar schoonzus en zwager in Baarn. Ze wilde terug naar Bergen aan Zee, hoewel dat helemaal nog niet kon. Maar hoe moest dat dan? Dit gebeurde toen op een transportfiets bereden door vader Mees en met moeder voorop en een koffer achterop. Maar zonder het van elkaar te weten beraadde in Bergen dochter Mien tegelijkertijd ook een plan om moeder te vervoeren. Zij vroeg aan een zekere dokter Poot of zij zijn wagentje voor achteraan de fiets mee konden krijgen. Mien ging daarmee met haar zuster Bep op stap. Na Amsterdam ging in haar herinnering ergens de weg omlaag. En daar beneden zagen ze een uitspanning om iets te drinken, waar ze enorme behoefte aan hadden. Ineens zegt Mien tegen Bep: 'Daar staan je vader en moeder!' Bep wilde het eerst niet geloven, maar het was waar; ze waren dus tegelijkertijd op pad gegaan. En dat werd natuurlijk een prachtige ontmoeting. Vader Mees, een handige man, kende iemand van de Eeuwigelaan in Bergen, die 's winters nota bene op het Muiderslot zat. Daar zijn ze toen eerst naar toegegaan. En de volgende dag ging het met moeder in het karretje van dokter Poot huis-

waarts, maar nog niet naar Bergen aan Zee, maar naar Huiswaard, een gehucht dichtbij.

Na de oorlog

Na de oorlog pakte de weduwe van C.F. Zeiler, Net Zeiler-van Aaken, in Bergen aan Zee de draad weer op met hulp van haar kinderen. Maar daar moest wel een heel nieuw hotel van de grond komen. Ze begon eerst een klein hotel in villa De Dennen die nog overeind stond. Van de overheid hadden ze voor de geleden schade in de oorlog wel een schadevergoeding gekregen, maar dat was lang niet genoeg. En daarom verkocht ze ook haar eigen huis in Bergen-binnen. Het nieuwe hotel Nassau-Bergen werd dan begin jaren vijftig gebouwd. Maar volgens het wederopbouwplan moest op de plek van het oude Nassau-Bergen ook een café-restaurant komen. De Zeilers wilden naast het hotel geen café-restaurant en kozen daarom voor het nieuwe hotel een iets zuidelijkere plek, waar villa



Afb. 8. Het nieuwe Nassau-Bergen (foto auteur 2011)



Afb. 9 en 10. Straatnaambordjes (foto's auteur)



Ulysses had gestaan.
 Net Zeiler-van Aaken overleed in 1959. Haar dochter A. (Nettie) Zeiler, die haar al assisteerde vanaf 1951, nam het beheer over en in 1967 kwam het hotel in andere handen. Het staat er nog steeds en onder dezelfde naam. En er zullen niet veel hotels aan de kust zijn die het zo lang, meer dan 100 jaar, volgehouden hebben.

Naar C.F. Zeiler jr., die dus voor Bergen aan Zee een heel belangrijk persoon is geweest, is een mooie weg vernoemd: 'C.F. Zeiler-Boulevard', de boulevard die over de eerste duinenrij loopt met af en toe zicht op de zee.

De vrouw van Mees Ravenhorst, Neeltje Ravenhorst-Jansen, overleed op 22 januari 1947. Mees zelf werd de laatste jaren van zijn leven liefdevol door zijn jongste zoon Kees met zijn vrouw Alberdien verzorgd. Mees stierf op 2 februari 1962 te Bergen aan Zee.

Ook Mees werd voor Bergen aan Zee

een legendarisch figuur. En misschien kan je wel stellen dat Mees een hulp/ (huis)knecht, niet alleen voor de gasten van hotel Nassau-Bergen was, maar ook voor vele nieuwe bewoners. Dit blijkt wel uit het feit dat ook naar hem een straat vernoemd werd: 'Baan van Ravenhorst', die over de plek loopt waar vroeger het stationnetje van Bello was, het stoomtreintje uit Alkmaar en waar vandaan Mees vele gasten voor het hotel met zijn bagagekar heeft opgehaald.

Maar een August Janssenweg kwam er niet. Die is er alleen in Baarn. Wel heeft er volgens een oude kaart een P.W. Janssenlaan bestaan, maar de naam is verdwenen en een vaag duinpad bleef er over. ■

Met veel dank aan de dames M. Duin-Ravenhorst (Schoorl), A.(Nettie) Zeiler (die intussen op 1 maart 2011 ook helaas is gestorven), N.(Nan) Duinmayer-Zeiler (beiden uit Bergen binnen), A. Ravenhorst-Koolhof (Bergen aan Zee) en de heer A.W. Hooyer (Baarn).

Bronnen:

- (1) F.D. Zeiler, *Vrouwen van Bergen en Vrouwe van Bergen*. Bergen, 1996 (verkoopadres museum 't Sterkenhuis).
- (2) T. Pluim, *Uit de geschiedenis van Baarn*, Baarn, 1975.
- (3) Fred Gaasbeek e.a., *Baarn, geschiedenis en architectuur Zeist 1994*.
- (4) *Bergen aan Zee, badplaats sinds 1906*, Schoorl, 1981.
- (5) Frits Zeiler, *Uit de geschiedenis van Hotel Nassau-Bergen*, 1996; hotel Nassau-Bergen.
- (6) Frits Zeiler, *Het Russenduin en de verdwenen schulpweg*, aangereikt door zijn dochter Nan Zeiler en in Bergense Kroniek, Bergen aan Zee 90 jaar.
- (7) Krantenknipsel van de Hist. Kring Baerne.

OPROEP

Zijn er lezers die iets meer weten over de twee noodziekenhuizen in Baarn op Spoorweglaan 10 en Nassaulaan 58 (het latere Patria II)? Ik ben ook op zoek naar foto's van die villa's (gebouwen) van toen. Wilt u uw reactie doorgeven aan de redactie van Baerne. Bekend is al het artikel over onderduikers in *Baerne 2000-4*.

DUISTER VOORWERP



De Oudheidkamer is in het bezit gekomen van een mooi, maar onbekend voorwerp. Weet u wat dit is? Stuur uw beschrijving naar: redactiebaerne@euronet.nl



Eemnesserweg 12, postbus 97, 3740 AB Baarn
Telefoon: (035) 541 33 21, telefax (035) 541 81 53
E-mail: info@debaarnsenotarissen.nl

ingepast

Communicatie

- Helpt ondernemers professioneel en positief in de publiciteit te komen
- Ondersteunt organisaties in het verbeteren van de samenwerking
- Versterkt het contact tussen bewonersgroepen en instanties

Inge Pastoor
communicatieadviseur en projectleider

- www.ingepast.nl
- mail@ingepast.nl
- 06 - 55 70 25 91
- Twitter @IngePastoor

Uw oude of nieuwe huis meesterlijk geschilderd?

SCHILDERSBEDRIJF



u.d. Horst

CANTONLAAN 1 - 3742 CH BAARN
TEL. (035) 542 28 93 - FAX (035) 543 02 58

Voor Baarn en omstreken van oudsher bekend

**Uw vloer
op maat bij**

MAAT parket

MAAT parket v.o.f.
Zandvoortweg 153
3741 BC Baarn
Telefoon 035 602 36 54
Fax 035 602 38 06



APOTHEEK JULIUS

Sinds 1886



M.A. Smulders - de Jong apotheker

**UW GENEESMIDDEL
ONZE ZORG**

Laanstraat 26, 3743 BG Baarn

Telefoon (035) 5412432

Fax (035) 5421021

E-mail apotheekjulius@ezorg.nl

www.apotheekjulius.nl

ERICA

LINGERIE & BADMODE

Voor deskundig advies

Voor grote maten

Nachtgoed en Dusters

Reuma ondergoed

Uw maat met de juiste cup A t/m H

Voor kleine maten

Voor hele grote maten

Badpakken en Bikini's

Heren ondergoed

En wij proberen het bijna onmogelijke mogelijk te maken

Laanstraat 71a, 3743 BC Baarn, Tel. 035 642 00 73



**juwelier
van doorm**

Al vier generaties liefde voor 't vak.

Brinkstraat 14-16 3741 AN Baarn Tel: 035-5413107
info@juweliervandoorm.nl www.juweliervandoorm.nl



GALERIE-INLIJSTATELIER DE ZOETE INVAL

- * litho's – zeefdrukken – etsen - gravures en foto's van Oud Baarn.
- * keus uit meer dan 100 diverse houten lijsten
- * facetspiegels in vele maten met een lijst die U zelf uitzoekt
- * passe-partouts in alle maten en kleuren
- ook rond en ovaal en meerdere uitsnijdingen

Pr. Marielaan 21 Baarn. 035-5412781

open: woensdag tot en met zaterdag doorlopend van 11.00-16.00 uur

www.galeriedezoeteinval.nl

DE EERSTE BEWONERS VAN VILLA EUXINA

In december 2009 kon u in Baerne het verhaal lezen over de geschiedenis van Villa Euxina aan de Prins Bernhardlaan 2. Helaas was de redacteur destijds niet in de gelegenheid om via het kadaster de namen van de eerste bewoners te achterhalen. Mede door het eerste artikel besloot de huidige bewoner, de heer Kuijten, alsnog het kadaster te raadplegen. Daardoor is nu een lijst ontstaan van alle bewoners. En vooral de eerste namen in die lijst zijn dermate interessant dat we een tweede artikel wijden aan dit bijzondere huis.

door: Annemieke Geerts



*Sophie Adele Baudet omstreek 1863 met man en kinderen.
Tussen hen in Henri Philippe*

De familie Baudet

De grond waarop villa Euxina is gebouwd, was eind 19e eeuw in handen van de Baarnsche Bouw Maatschappij. In 1887 kocht de weduwe Sophie Adele Baudet kavel nummer B6449, die twee keer zo groot was als de huidige kavel.¹ Er mochten twee villa's op gebouwd worden, maar dat is niet gebeurd. Het adres dat bij de kavel hoorde, was Westeinde, Prins Hendrikpark 66. Volgens de familie is het zeer aannemelijk dat Sophie de naam Euxina (Latijn voor gastvrijheid) aan de villa gegeven heeft. Ze kreeg een klassieke opvoeding van haar ouders en de kans is groot dat ze de Latijnse en Griekse taal aardig beheerste.

Mevrouw Baudet was de jongste telg van Pierre Joseph Baudet en Aleida Bosch.² Pierre Joseph kwam oor-



De weduwe Sophie Adele Baudet, de vrouw die Villa Euxina liet bouwen en de moeder van de eerste directeur van het Badhotel

spronkelijk uit het Henegouwse stadje Braine-le-Comte en had zich opgewerkt tot auteur van Franse en wiskundige lesboeken. Samen met Aleida belandde hij via Deventer, Leeuwarden en Vaassen in Utrecht. Ze hadden achttien kinderen, van wie er slechts negen volwassen werden. Hun oudste zoon Floribert had een

kostschool in 's Graveland³ voor zeer eliteaire kinderen. Een van zijn leerlingen was de beroemde 19e-eeuwse schrijver H.J. Schimmel. Floribert was al jong weduwnaar geworden en had een zoon en een dochter. In 1839 werd hij een van de vele slachtoffers van de tyfusepidemie die in de provincie Utrecht rondwaarde. Zijn kinderen gingen daarna bij hun opa en oma in Utrecht wonen. Deze hadden echter ook nog hun jongste dochter Sophie Adele van 14 in huis wonen.⁴ De inwonende kleinzoon Pierre Joseph Henry en Sophie Adele werden verliefd en zijn in 1849 in Utrecht getrouwd. Pierre Joseph Henry was directeur van de Technische school in Utrecht. Hij leed aan depressies en stierf in 1878.

Het echtpaar Baudet kreeg acht kinderen, van wie er drie voor de kleuterleeftijd overleden. Hun vijfde kind Henri Philippe, die in 1855 werd geboren, verklaart de aankoop van bouwkaavel B6449 in 1887. Deze Henri Philippe was namelijk de geneesheer-directeur van de watergeneesinrichting (het Badhotel) die praktisch naast de kavel was gebouwd en op 1 mei van datzelfde jaar werd geopend. Officieel woonde zenuwarts Henri Philippe samen met zijn vrouw Sarah Johanna Mullier in de watergeneesinrichting.⁵ Zij kregen twee zoons: Pierre Joseph Henry (1891) en Henri Philippe jr. (1897) De oudste werd volgens de familieoverleveringen in het Badhotel geboren. Oma Sophie Adele overleed een half jaar na de geboorte van haar kleinzoon



Henri Philippe Baudet, directeur van het Badhotel 1887-1897

Pierre Joseph Henry in juli 1891. Maar het huis bleef tot 1898 familiebezit. Pierre Joseph Henry bleek een briljant schaker, cellist en pianist. Hij werd op zijn 28e hoogleraar en niet veel later een wereldberoemde wiskundige door zijn *Vermoeden van Baudet*, over het bestaan van rekenkundige rijen in deelverzamelingen van de natuurlijke getallen. Deze briljante man werd slechts dertig jaar oud. Op eerste kerstdag in 1921 overleed hij aan de gevolgen van een longontsteking.⁶ Hij liet drie kinderen achter. Een van hen is Henri Baudet, naar wie in 2004 het Henri Baudet Instituut is genoemd. Dit instituut is een research- en adviescentrum op het terrein van design en designgeschiedenis. Het Henri

Baudet Instituut is nu een onderdeel van de faculteit Industrieel Ontwerpen van de TU Delft.⁷

Na zijn periode als directeur van het Badhotel werd Henri Philippe vermoedelijk rond 1897 aangesteld als psychiater in Den Haag en verhuisde de familie naar deze stad.

In 1898 verkocht hij namens alle kinderen het huis van zijn moeder.

De familie Hoeufft-Backer

In dat jaar werd jonkvrouw Cornelia Henriette Backer eigenaar van villa Euxina.⁸

Hoewel zij getrouwd was met Jan Arend Hoeufft, staat het huis alleen op haar naam.

Zij en haar man beschouwden de villa als hun tweede huis, want ze bleven in Amsterdam wonen op de Keizersgracht. Jan Arend stamde af van oude Amsterdamse adel.⁹ Zijn vader was kamerheer geweest van koningin Wilhelmina en daardoor in de adelstand verheven. Jan Arend was directeur van een assurantiëkantoor in Amsterdam. Daarnaast bracht hij zijn tijd door 'in dienst der liefdadigheid'. Zijn oudere broer Jacob was de stamhouder van de familie en erfde de titel heer van Velsen en Sandpoort. Hij studeerde in Delft en werd rijksbouwmeester en kamerheer van koningin Wilhelmina.¹⁰

Cornelia Henriette Backer was ook van adel en stamde uit een rijke Amsterdamse regentenfamilie.¹¹ Een van haar voorvaders, Willem Backer (1595-1652), was burgemeester van Amsterdam en be-

windvoerder van de VOC.

De geschiedenis van deze familie is bewaard gebleven in de meest volledige familiecollectie van Nederland en ondergebracht in de Backer Stichting, die in 1910 werd opgericht.

Het is overigens diezelfde Cornelia Henriette die over alle documenten van de familie beschikte. Tot november dit jaar is er zelfs een tentoonstelling over de familie te zien in het museum Willet Holthuysen, dat ook alle stukken van de stichting beheert. Bovendien is er onlangs een boek over de familie uitgekomen bij uitgeverij Waanders: *Een Amsterdamse familie in beeld*.

In 1909 zette Cornelia het huis weer te koop via een advertentie in het *Algemeen Handelsblad* van 6 oktober 1909.¹² Ze bleef wel aan de Keizersgracht in Amsterdam wonen. Cornelia overlijdt 33 jaar later toch in Baarn.¹² Waar is niet bekend.

De familie Rebel

In 1910 kwam er opnieuw een weduwe in het huis wonen. Het was de weduwe Willem Rebel jr. Haar meisjesnaam was Jarman en gek genoeg staat ze ook onder die naam in de archieven.¹³ Toch is zij op 1 april 1884 getrouwd met Willem Rebel.¹⁴ Ze hadden een zoon Jacobus Louis Rebel, die in 1890 werd geboren. Wellicht heeft hij ook nog in het huis gewoond, want hij trouwde pas in 1927. Vader Willem Rebel jr. was commissionair in effecten. Zijn familie begon in 1817 al een effectenkantoor en het toeval wil, dat Willem jr. geboren werd



Geheel rechts Cornelia Backer

op de Keizersgracht. De straat waar ook de vorige bewoonster vandaan kwam. Toen Willem jr een jaar oud was, kocht zijn vader villa Heuvelhoeve aan de 's-Gravelandseweg in Hilversum.¹⁵ In 1888 verkocht hij het gebouw, dat in Laren weer werd opgebouwd. Op het vrijgekomen stuk grond liet hij een nieuwe villa met dezelfde naam bouwen.

Hier vestigde de familie zich permanent. Oudste zoon Willem was toen al twee jaar getrouwd met Johanna Maria Louise Jarman. Ook zij vestigden zich in eerste instantie in Hilversum. Willem jr overleed in 1909 in Luzern, maar is begraven in Hilversum.¹⁶ Zijn broer Johan Frederik woonde toen al in Baarn en ligt er ook begraven.¹⁷ Een jaar na de dood van haar man verhuisde de weduwe dus naar Baarn. Wellicht heeft het te maken met het feit dat haar zwager daar woonde. Maar het kan ook zijn dat zij meer in de richting van haar enige zus wilde, die in Soest woonde.

De weduwe Rebel verrichtte de eerste verbouwingen aan het huis meteen bij



aankoop in 1910, later nog in 1919. Ook liet zij een grote kas in de tuin bouwen.¹⁸

Mevrouw Rebel-Jarman overleed in 1926¹⁹, maar het huis werd pas in 1930 verkocht. Overigens werd in 1926 als adres opgegeven Westeinde 2.

Wellicht dat haar zoon er na haar dood is blijven wonen. Voor de tweede keer stierf er dus een weduwe in het huis.

In 1930 kocht de familie Hubers het huis. De feiten hierover staan beschreven in het eerste artikel over de villa. Nieuw is het feit dat in 1971 homeopaat Koster het huis kocht en er een praktijk in had. Lang heeft dat niet geduurd, want in 1974 al komt het huis in handen van de familie Rinzema, gevolgd door de familie Blijerveld en de huidige bewoners de familie Kuijten. ■

Voetnoten

- 1, 8, 13, 18: Kadaster
2. www.stamboonderzoek.nl
3. *Jaarboek van de maatschappij der Nederlandsche letterkunde* (1907) p 148, lemma over H.J. Schimmel.
4. Familie-archief Baudet
5. *Adresboek van Baarn 1889*
6. *Biografisch woordenboek van Nederlandse wetenskapigen*
7. TU Delta archief
9. *Nederlands Adelboek*
10. *Nieuw Nederlands Biografisch Woordenboek*
11. Archief Stichting Backer van museum Willet-Holthuysen
12. Archief *Algemeen Handelsblad*
13. Stadsarchief Amsterdam
14. Noordhollands Archief
15. *De 's-Gravelandseweg en haar bewoners*
16. Begraafplaats Bosdrift/Graftombe.nl
17. *Het groene graf*
19. Archief Baarn

COR VEENSTRA: EEN VEELZIJDIG BAARNS KUNSTENAAR

Bij toeval kwam de Oudheidkamer in contact met een familielid die de artistieke nalatenschap van de Baarnaar Cor W. Veenstra (1889-1964) beheert. Een vijftigtal werkstukken uit een veelheid van schilderijen, tekeningen en aquarellen, wordt tentoongesteld in de Oudheidkamer van de Historische Kring Baerne.

Cor Veenstra, zoon van de zadelmaker Leffort Siebe Veenstra uit de Brinkstraat, gaf les als tekenleraar aan de Normaalschool in Baarn. Rond zijn dertigste verjaardag vertrok hij naar Almelo. Zo'n 35 jaar was hij als tekenleraar verbonden aan het Christelijk Lyceum in die stad.

Cor Veenstra kan gekarakteriseerd worden als impressionistisch schilder. Op de eenmanstentoonstelling komen leven en werk van Veenstra aan bod. Behalve

schilder was hij ook tekenaar. Getoond worden olieverfschilderijen, aquarellen, linoleumsneden en tekeningen met zwart krijt, met sepia en met gekleurd krijt. Landschappen, bomen, boerenschuren, (zelf)portretten, havengezichten en leuke hoekjes in oude steden, met name Brugge en Veere. Maar ook doeken en tekeningen van dieren (vooral paarden en koeien) en stillevens.

De kunstwerken worden tentoongesteld van oktober 2011 tot medio januari 2012

in de Oudheidkamer van de Historische Kring Baerne, Hoofdstraat 1A, onder de bibliotheek. De Oudheidkamer is geopend op woensdagen van 14.00-16.00 uur en op zaterdag van 11.00-13.00 uur. Toegang gratis. ■



Historische Kring Baerne

Postbus 326
3740 AH Baarn
tel. (035) 5430377

e-mail:
info@HistorischeKringBaerne.nl
Internet:
www.HistorischeKringBaerne.nl

Bestuur en ereleden:**Voorzitter**

A.F.N. Mascini
tel. 035 5426102
voorzitter@
HistorischeKringBaerne.nl

Algemeen Secretaris

H.C. Frijlink
tel. 035 5414263
secretaris@
HistorischeKringBaerne.nl

Penningmeester

D. van Wessel
tel. 035 5413481

Werkgroep Oudheidkamer

E.M.M.A. Kuizinga-Claassens
tel. 035 5420372

Werkgroep Oude Begraafplaats

M.M.D. Karsemeijer
tel. 035 5417922

Werkgroep Archeologie

J.W.A.A. van der Laan
tel. 035 5417922

Algemeen lid

P.H. Feitz
tel. 035 5414794

Algemeen lid

Th. Kruidenier-Brands
tel. 035 5417860

Ereleden

J.M. v.d. Brink-van Wijkvliet
G. Brouwer
P.H. Kuijt-Smit
H.H.M. van Vugt

Administratie en redactie Baerne:

Ledenadministratie
H.J. Kroon
tel. 035 5413001
ledenadministratie@
HistorischeKringBaerne.nl

Redactie Baerne

Henriette Beuk
Frits Booy
Annemiek Geerts
Cok de Zwart
E-mail redactie: redactiebaerne@
euronet.nl

Bezoekadres en bezoektijden Oudheidkamer

Hoofdstraat 1A, 3741 AC Baarn.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en / of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie.

Het tijdschrift *Baerne* komt mede tot stand door BakkerBaarn.

Ingang via de bibliotheek, lift naar jeugdbibliotheek. Op woensdagen van 14.00 tot 16.00 en op zaterdag van 11.00 tot 13.00 uur.

Voor informatie of een afspraak kunt u tijdens openingsuren bellen met 035 5430377 of een e-mail sturen:
info@historischekringbaerne.nl

Contributie

Per adres en per jaar minimaal €16,-.
Bank ING 41.92.133
Historische Kring Baerne is een Algemeen Nut Beogende Instelling.

Verzendkosten buiten Baarn en binnen Nederland: € 7,50 per jaar.

Verzendkosten tegelijk met de contributie overmaken.

Losse verkoop Baerne à € 3,50

Verkrijgbaar bij: Oudheidkamer HKB, Boekhandel Den Boer, Laanstraat 69, Baarn, Bruna, Laanstraat 41C, Baarn en de VVV/ANWB, Brinkstraat 12, Baarn.

Lezingen:

30 oktober: Handweverij-tapijtknoperij Edmond de Cneudt door mevrouw H. van Elk-de Cneudt

17 november: Het mysterie van Zwarte Piet door de heer F.J. Booy

De lezingen worden gehouden in Het Brandpunt. Aanvang 20.00 uur.



Is dit genoeg om eerder te stoppen met werken?

Natuurlijk hoopt u dat u straks genoeg pensioen heeft om leuke dingen te doen. Maar wat als dat niet zo is? Gelukkig kan de Rabobank uw huidige en toekomstige financiële situatie precies voor u uitrekenen. Maak vandaag nog een vrijblijvende afspraak met uw adviseur. Dan zorgen wij ervoor dat uw financiële situatie ook straks goed geregeld is.



*Gratis na een pensioengesprek:
opbergmap voor het overzicht*

Meer informatie op: www.rabobank.nl



Rabobank



BOEKHANDEL DEN BOER

Laanstraat 67-69 - 3743 BC Baarn - Telefoon 035 - 542 68 51
www.denboer.nl

Gespecialiseerd
in literatuur,
kunst- en kinderboeken